

Chiếc áo mùa Đông

ISSN: 2734-9195

15:10 18/12/2025

Trên hành trình cuộc sống, đôi khi chỉ cần nhớ đến chiếc áo mùa Đông - chiếc áo len mẹ đan, là tôi đã thấy tràn ngập niềm hạnh phúc để bước tiếp.

Mỗi khi trời trở lạnh, tôi lại nhớ về những mùa Đông xưa, nhớ chiếc áo len mẹ tự tay đan bên bếp lửa. Kí ức dù đã xa, nhưng vẫn đủ làm lòng tôi ấm lại, như thể bàn tay mẹ vẫn đang nhẹ nhàng đặt lên vai tôi mà che chở, vỗ về.

Ngày ấy, quê tôi còn nghèo, chẳng mấy ai có điều kiện mua áo ấm ngoài chợ. Khi mùa Đông đến, để các con bớt đi cái lạnh, những người mẹ lại cặm cụi với những cuộn len. Mẹ tôi cũng vậy, lúc rảnh rỗi, mẹ ngồi bên bếp lửa, đôi tay thoăn thoắt đưa hai chiếc kim đan lách cách, mỗi mũi đan là một sự kiên nhẫn, một lời yêu thương không cần nói thành lời.

Hình mang tính minh họa, được tạo bởi AI

Có những đêm trời rét như cắt da, tôi nằm cuộn trong lớp chăn mỏng, hé mắt nhìn thấy bóng mẹ bên rổ len. Ánh lửa hồng hắt lên khuôn mặt rạm nắng của mẹ, đôi mắt ánh lên những vệt sáng dịu dàng. Thi thoảng mẹ dừng lại, uớ m thử chiều dài tay áo lên cánh tay mình, rồi lại tiếp tục đan. Lúc đó, tôi chưa hiểu hết, chỉ thấy mẹ lúc nào cũng bận rộn. Giờ nghĩ lại, mới thấy điều mẹ làm

không đơn thuần là đan một chiếc áo, mà đó là cách mẹ gìn giữ hơi ấm cho con trong những ngày mùa đông khắc nghiệt.

Khi chiếc áo hoàn thành, mẹ kiểm tra lại thật kĩ rồi trao cho tôi. Tôi đi học trong màn sương muối dày đặc, nhưng cái rét không còn lạnh như trước bởi tôi đã có chiếc áo len. Bạn bè khen chiếc áo đẹp, tôi thì tự hào khoe "Mẹ tớ mới đan đó!". Tôi giữ gìn chiếc áo cẩn thận như báu vật, mỗi bước chân đến lớp dường như nhẹ nhàng hơn, bởi tôi đang mang theo cả tấm lòng của mẹ.

Giờ đây, tôi đã trưởng thành, có thể tự mua những chiếc áo dày dặn hơn, nhưng tôi vẫn chưa thể và có lẽ là không thể tìm lại được cảm giác ấm áp như ngày xưa. Những chiếc áo trong cửa hàng có thể đẹp hơn, bền hơn, nhưng lại thiếu đi hơi thở của tình thương. Tôi chợt nhận ra: hạnh phúc thật ra luôn hiện hữu trong những điều giản dị nhất, trong những đêm đông mẹ ngồi bên bếp lửa, trong từng sợi len mẹ đan bằng sự nhẫn nại và yêu thương.

Chiếc áo len mẹ đan, tôi không còn mặc nữa, nhưng cảm giác ấm áp từ chiếc áo ấy còn ở lại mãi trong tôi, nó nhắc tôi biết trân trọng đời sống, trân trọng những điều giản dị mà tôi từng đi qua.

Trên hành trình cuộc sống, đôi khi chỉ cần nhớ đến chiếc áo mùa Đông - chiếc áo len mẹ đan, là tôi đã thấy tràn ngập niềm hạnh phúc để bước tiếp.

Tác giả: **Trà Bình**